

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 26 janar 2015
Nr. ref.:RK758/15

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI133/14

Parashtrues

Xhelil Neziri

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit Rev. nr. 253/2012, të 7 majit 2013, dhe Aktvendimit CPP. nr. 3/2014, të 3 qershorit 2014, të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtrues i kërkesës është z. Xhelil Neziri, nga fshati Velekincë, komuna e Gjilanit.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kérkesës e konteston Aktgjykimin Rev. nr. 253/2012 të 7 majit 2013, dhe Aktvendimin CPP. nr. 3/2014 të 3 qershorit 2014 të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjkata Supreme).
3. Vendimin përfundimtar të Gjykatës Supreme, CPP. nr. 3/2014, të 3 qershorit 2014, parashtruesi i kérkesës pohon se e ka pranuar më 15 gusht 2014.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes së kérkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit Rev. nr. 253/2012 të 7 majit 2013, dhe Aktvendimit CPP. nr. 3/2014 të 3 qershorit 2014 të Gjykatës Supreme, përkizazi me shkeljet e pretenduara të të drejtave të garantuara me nenin 3 [Barazia para Ligjit], nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], dhe nenin 49 [E Drejta në Punë dhe Ushtrim të Profesionit] të Kushtetutës.

Baza juridike

5. Bazë juridike për këtë rast është neni 113.7 i Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta), neni 22 dhe 47 i Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 29 gusht 2014, parashtruesi e dorëzoi kérkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjkata).
7. Më 5 shtator 2014, Kryetari i Gjykatës, me Vendimin nr. GJR. KI133/14, caktoi gjyqtaren Arta Rama-Hajrizi gjyqtare raportuese. Të njëjtën ditë, Kryetari, me Vendimin nr. KSH. KI133/14, caktoi Kolegjin shqyrties, të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Kadri Kryeziu.
8. Më 5 shtator 2014, Gjkata njoftoi parashtruesin dhe Gjykatën Supreme, për regjistrimin e kérkesës.
9. Më 5 nëntor 2014, Kolegji shqyrties shqyrtoi reportin e gjyqtarit rapportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kérkesës.

Përbledhja e fakteve të rastit

Faktet sipas mjeteve të rregullta juridike

10. Më 1 shtator 2007, parashtruesi lidhi kontratë pune me Drejtorinë Komunale për Arsim në Gjilan (në tekstin e mëtejmë: DKA në Gjilan), si mësimdhënës i lëndëve juridike në shkollën e mesme ekonomike “Marin Barleti” në Gjilan.

11. Më 20 gusht 2008, DKA në Gjilan nxori Vendimin 05. nr. 519/08 me të cilin vendosi që parashtruesit të mos i vazhdohet kontrata e punës. Kundër vendimit të DKA-së së Gjilanit, parashtruesi ushtroi të drejtën e ankesës në të njëjtin organ, për t'i kuptuar arsyet e shkëputjes së kontratës së punës.
12. Më 17 dhjetor 2008, DKA-ja e Gjilanit, refuzoi ankesën e parashtruesit, dhe la në fuqi vendimin e saj 05. nr. 519/08. Kundër këtyre vendimeve parashtruesi ka ushtruar kërkesëpadi në Gjykatën Komunale në Gjilan.
13. Më 10 janar 2012, Gjykata Komunale e Gjilanit (Aktgjykimi, C. nr. 480/2008), refuzoi padinë e parashtruesit, ushtruar kundër DKA-së së Gjilanit. Gjykata në fjalë kishte konstatuar, si në vijim:

“Me dëgjimin e paditësit në cilësi të palës, gjykata vërtetoi faktin se paditësi në bazë të kontratës së punës të lidhur në mes tij dhe Drejtorisë Komunale të Arsimit në Gjilan, të datës 03. 09. 2007, kishte themeluar marrëdhënie të punës në Shkollën e Mesme Ekonomike ‘Marin Barleti’ në Gjilan, si mësimdhënës i lëndëve juridike me pagë mujore prej 214 Euro në muaj, dhe se në këtë vend të punës ka punuar gjer më datë 31. 08. 2008, respektivisht deri në përfundimin e kontratës së punës dhe se deri në muajin korrik të vitit 2008 është shpërblyer për punën e bërë, kurse për muajin gusht të vitit 2008 nuk është paguar fare.

Pas analizimit të të gjitha provave së bashku, gjykata e refuzoi kërkesëpadinë e paditësit si të pabazuar në ligj, pasi që e paditura në tërësi ka respektuar dispozitat ligjore të Rregullores nr. 2001/27, për Ligjin Themelor të Punës në Kosovë, me rastin e shkëputjes së marrëdhënie së punës”.

14. Më 16 janar 2012, parashtruesi, kundër aktgjykimit të gjykatës së instancës së parë, ushtroi të drejtën e ankesës në Gjykatën e Qarkut në Gjilan. Ankesa është bazuar në vërtetimin e gabuar të gjendjes faktike, në aplikimin e gabuar të ligjit material dhe në shkeljen e Rregullores së UNMIK-ut Nr. 2001/27, për ligjin themelor të punës në Kosovë.
15. Më 15 qershor 2012, Gjykata e Qarkut në Gjilan (Aktgjykimi, Ac. nr. 25/2012) refuzoi, si të pa bazë, ankesën e parashtruesit dhe vërtetoi aktgjykimin e gjykatës së instancës së parë. Gjykata në fjalë konstatoi se gjykata e instancës së parë, në mënyrë të plotë dhe të drejtë ka vërtetuar gjendjen faktike dhe në mënyrë korrekte dhe të drejtë ka aplikuar ligjin material.

Faktet sipas mjeteve të jashtëzakonshme juridike

16. Më 23 korrik 2012, parashtruesi, kundër aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut, ushtroi revizion në Gjykatën Supreme, për shkak të konstatimit të gabuar të gjendjes faktike, aplikimit të gabuar të ligjit material dhe shkeljes së dispozitave të nenit 188 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK).
17. Më 7 maj 2013, Gjykata Supreme (Aktgjykimi, Rev. nr. 253/2012), refuzoi revizionin e ushtruar nga parashtruesi dhe vërtetoi si të drejtë aktgjykimin e gjykatës së instancës së dytë.

18. Për më tepër, Gjykata Supreme kishte konstatuar: “*Sipas vlerësimit të Gjykatës Supreme, në mënyrë të drejtë gjykatat e instancës më të ulët kanë vendosur, kur kanë refuzuar kërkesëpadinë e paditësit, nga arsyaja se paditësi te e paditura ka themeluar marrëdhënie pune në kohë të caktuar në kuptim të nenit 10.1 pika (b) të Rregullores së UNMIK-ut nr. 2001/27 për Ligjin Themelor të punës në Kosovë dhe se kontrata është lidhur në kohë të caktuar në bazë të nenit 11.1 pika (d) kontrata shkëputet me skadimin e kohëzgjatjes së punësimit. Gjykatat e instancës më të ulët në mënyrë të drejtë kanë zbatuar të drejtën materiale kur kanë refuzuar kërkesëpadinë e paditësit për kompensimin e të ardhurave personale për shkak se pas skadimit të kohëzgjatjes së punësimit, pushojnë të gjitha të drejtat dhe detyrimet në mes të punëdhënësit dhe të punësuarit.*

[...]

Paditësi është pranuar në detyrat e punës të mësimdhënësit te e paditura në lëndët juridike dhe në bazë të konkursit, mirëpo më parë në këtë vend të punës ka qenë N. G. e cila është kthyer në vendin e punës në lëndët juridike, të cilat i ka pasur paditësi dhe se kjo ka qenë arsyaja që paditësit të mos i përtërihet kontrata e punës në kohë të caktuar”.

Faktet përkitazi me përsëritjen e procedurës

19. Më 3 korrik 2013, parashtruesi, parashtroi kërkesë për përsëritjen e procedurës në Gjykatën e Apelit të Republikës së Kosovës, kundër Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Rev. nr. 253/2012, të 7 majit 2013, dhe Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut të Gjilanit, Ac. nr. 25/2012 të 15 qershorit 2012, përmes së cilës ka kerkuar që çështja t'i kthehet gjykatës së instancës së parë për rishqyrtim dhe rivendosje.
20. Edhe pse, kërkesa për përsëritjen e procedurës i është drejtuar Gjykatës së Apelit në Prishtinë, nga shkresat e lëndës del se kërkesa është shqyrtuar nga Gjykata Supreme.
21. Më 3 qershor 2014, Gjykata Supreme (Aktvendimi, CPP. nr. 3/2014) refuzoi, si të pabazuar, kërkesën e parashtruesit për përsëritjen e procedurës, ushtruar kundër Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Rev. nr. 253/2012 të 7 majit 2013.
22. Për më tepër, Gjykata Supreme, aktvendimin e saj e arsyetoi si më poshtë:

“Propozimi për përsëritjen e procedurës është i pabazuar.

Gjykata Supreme e Kosovës, vlerëson se me dispozitën ligjore të nenit 232 par. 1 pika (e) të LPK-së, është paraparë se procedura mund të përsëritet sipas propozimit të palës, në qoftë se pala e fiton mundësinë ta përdorë vendimin e formës së prerë të gjykatës, i cili më parë, është dhënë në procedurën e zhvilluar midis palëve të njëjtë për të njëjtën kërkesëpadi. Nga arsyetimi i propozimit për përsëritjen e procedurës del se paditësi përkitazi me dispozitën e cekur ka arsyetuar se gjyqtari B. S., ka gjykuar në çështjen kontestimore sipas padisë së paditësit Xhelil Neziri (parashtruesi), në lëndën C. nr. 480/2008 dhe ka marrë pjesë si anëtar i kolegjit në shkallën e dytë, në çështjen kontestimore, sipas padisë së paditëses N. G., në lëndën Ac. nr. 228/2008. Andaj, në rastin konkret kemi të bëjmë me paditës të

ndryshëm dhe kërkesëpadi të veçanta, dhe një fakt i tillë i cekur në propozimin për përsëritjen e procedurës ka të bëjë eventualisht me përjashtimin e gjyqtarit nga procedura, sipas kreut III të Ligjit të Procedurës Kontestimore. Kjo gjykatë vëren se edhe pretendimet tjera të cekura në propozimin për përsëritjen e procedurës për shkeljet procedurale nga neni 67 i ligjit të cekur kanë të bëjnë me kapitullin e cekur.

Sipas vlerësimit të Gjykatës Supreme, paditësi nuk ka propozuar asnjë rrethanë me të cilën do të plotësoheshin kushtet nga neni 232 i LPK-së, për përsëritjen e procedurës, andaj e njëjta u refuzua si e pa bazuar”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

23. Parashtruesi pretendon se DKA-ja e Gjilanit dhe gjykatat e rregullta shkelën të drejtat e tij të garantuara me nenin 3 të Kushtetutës, për shkak se në gjykatën e instancës së parë dhe të dytë mori pjesë në gjykim të çështjes i njëjtë gjyqtar; me nenin 31 të Kushtetutës për shkak se Gjykata Komunale në Gjilan nuk mori parasysh faktin se parashtruesi kishte më shumë fakte relevante për t’iu vazhduar punësimi sesa kolegia e tij, së cilës i është pranuar kërkesëpadia për kthim në punë; dhe, me nenin 49 të Kushtetutës, për shkak se DKA-ja e Gjilanit dhe gjykatat e rregullta nxorën vendime të padrejta duke e lënë pa punë parashtruesin e kërkesës.

Pranueshmëria e kërkesës

24. Gjykata së pari vlerëson nëse parashtruesi i kërkesës i ka plotësuar kërkesat e parapara me Kushtetutë, siç specifikohen më tutje në Ligj dhe në Rregullore të punës.
25. Përkitazi me këtë kërkesë, Gjykata i referohet nenit 48 të Ligjit, që parasheh:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

26. Përveç kësaj, rregulli 36 (1) d) i Rregullores së punës, parasheh:

(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:

(Ndryshuar më 28 tetor 2014)

[...]

(d) kërkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.

(Ndryshuar më 28 tetor 2014)

27. Në rastin konkret, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës pretendon së DKA-ja e Gjilanit, dhe gjykatat e rregullta shkelën të drejtat e tij të parapara me nenin 3, 31 dhe 49 të Kushtetutës, për faktin se autoritetet që nxorën vendime për çështjen e tij nuk i bazuan konstatimet e tyre në fakte relevante dhe si pasojë vendimet e atyre gjykatave u nxorën me aplikim të gabuar të ligjt material dhe procedural, dhe se në gjykatën e instancës së parë dhe të dytë mori pjesë në gjykim të çështjes i njëjtë gjyqtar.

28. Në rastin konkret, Gjykata shqyrtoi në tërësi ecurinë e gjithë procedurës së rregullt dhe të procedurës së jashtëzakonshme dhe konsideron se pretendimet e ngritura, në asnjë fazë të zhvillimit të tyre nuk paraqesin bazë të mjaftueshme kushtetuese, që do të mund të rezultonin me shkelje të të drejtave themelore të garantuara me Kushtetutë, dhe me Konventën Evropiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ-së).
29. Gjykata vëren se, përgjatë procesit të rregullt gjyqësor, ankesat e parashtruesit janë të bazuara në ligj (ligshmëri), përkitazi me mosvazhdimin e kontratës së punës nga DKA-ja në Gjilan.
30. Përkitazi me këtë proces të rregullt, Gjykata Supreme, sipas detyrës zyrtare ka vlerësuar ligjshmérinë e aktgjykimit të gjykatës së instancës së dytë dhe pas shqyrtimit në tërësi të shkresave të lëndës, ka përfunduar se revizioni i ushtruar nga parashtruesi është i pabazuar. Në këtë kontekst, Gjykata, konsideron se aktgjykimi i Gjykatës Supreme nuk përmban elemente të shkeljes së të drejtave kushtetuese të parashtruesit, duke qenë se vendimi është i argumentuar, i arsyetuar, dhe me asnjë provë nuk mund të konstatohet se aktgjykimi është i paqartë dhe arbitrar.
31. Gjykata gjithashtu vëren se, në fazën e ngritjes së kërkesës për përsëritjen e procedurës, kundër vendimeve të gjykatës së instancës së dytë dhe të tretë parashtruesi, e adreson dhe argumenton ankesën e tij gjithnjë në bazën e ligjshmërisë dhe fokusohet kryesisht në shkeljen e ligjit procedural.
32. Përkitazi me këtë, Gjykata vëren se, Gjykata Supreme, në Aktvendimin CPP. nr. 3/2014 të 3 qershorit 2014, në mënyrë të qartë ka argumentuar se kërkesa e parashtruesit për përsëritjen e procedurës adresohet kryesisht në çështjet që kanë të bëjnë me pjesëmarrjen e gjyqtarit të njëjtë në dy instanca gjyqësore, gjë për të cilën Gjykata Supreme i ka dhënë përgjigje parashtruesit, ku thotë se “*Në rastin konkret kemi të bëjmë me paditës të ndryshëm dhe kërkesëpadi të veçanta dhe një fakt i tillë i cekur në propozimin për përsëritjen e procedurës ka të bëjë eventualisht me përjashtimin e gjyqtarit nga procedura, sipas kreut III të Ligjit të Procedurës Kontestimore*”, prandaj gjykata në fjalë ka vlerësuar se parashtruesi nuk ka paraqitur ndonjë fakt të ri, rrethanë të re faktike, që do të mundësonte aprovin e kërkesës për përsëritjen e procedurës.
33. Prandaj, arsyen e refuzimit të kërkesës për përsëritjen e procedurës, Gjykata Supreme e bazon në ligjin procedural, dispozitat e të cilit kanë paraparë qartë se, në cilat raste palëve u mundësohet shfrytëzimi i këtij mjeti juridik. Edhe në këtë kontekst, parashtruesi në asnjë mënyrë nuk ka arritur të argumentojë se, vendimi për refuzimin e kërkesës për përsëritjen e procedurës është i paarsyetuar, i paqartë apo arbitrar.
34. Gjykata edhe më tutje thekson se nuk është gjykatë e faktit dhe nuk gjykon si gjykatë e instancës së katërt. Gjykata në parim nuk gjykon faktin nëse gjykatat e rregullta në mënyrë të drejtë dhe të plotë e kanë konstatuar gjendjen faktike apo, siç është rasti konkret, të vërtetojë nëse punësimi i parashtruesit ishte ndërprerë në bazë ligjore apo joligjore, sepse kjo është kompetencë e gjykatës së rregullt. Për Gjykatën Kushtetuese, thelbësore janë ato çështje, prej ekzistimit të të cilave varet vlerësimi për shkelje eventuale të të drejtave të garantuara me

Kushtetutë (kushtetutshmëria), dhe jo çështjet që janë qartazi ligjore (ligjshmëria), (Shih, *mutatis mutandis*, i. a., *Akdivar kundër Turqisë*, 16 shtator 1996, R. J. D, 1996-IV, para. 65).

35. Gjykata rikujton se, fakti i thjeshtë se parashtruesi është i pakënaqur me rezultatin e rastit, nuk mund t'i shërbejë atij si e drejtë për të parashtruar një kërkesë të argumentuar për shkeljen e dispozitave kushtetuese (Shih, *mutatis mutandis*, Aktgjykim i GJEDNJ-së, kërkesa Nr. 5503/02, *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, ose aktvendimi i Gjykatës Kushtetuese, rasti KI128/12, i 12 korrikut 2013, të parashtruesit *Shaban Hoxha*, në kërkesë për vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktgjykit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 316/2011).
36. Në këto rrethana, Gjykata konstaton se faktet e paraqitura nga parashtruesi në asnje mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin e tij për shkeljen e të drejtës për barazi para ligjit, gjykim të drejtë e të paanshëm dhe të drejtën në punë.
37. Prandaj, Gjykata përfundon se, kërkesa e parashtruesit, në përputhje me rregullin 36 (1) d) të Rregullores së punës është qartazi e pabazuar.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, bazuar në nenin 113.7 të Kushtetutës, në pajtim me nenin 48 të Ligjit dhe në pajtim me rregullin 36 (1) d), si dhe me rregullin 56 (2) të Rregullores së punës, më 5 nëntor 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtaria raportuese

Arta Rama-Hajrizi

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani

